

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΛΤΩΝ

Ὁ μέγας τοῦ «Ἀπολεσθέντος Παραδείσου» ποιητῆς ἐγεννήθη ἐν Λονδίῳ τῷ 1608 καὶ ἀπέθανε τῷ 1674. Διήγαγε τὸν βίον αὐτοῦ σπουδάζων καὶ περιηγούμενος μέχρι τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1840, ἐν τῇ ὁποίᾳ συμμετέσχε ἰδίᾳ ὡς συγγραφεύς. Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ Μίλτων διετέλει ἄγνωστος, τὰ δὲ μόνα γνωστὰ αὐτοῦ ἔργα ἦσαν λατινικαὶ τινες ποιήσεις, γεγραμμέναι κατὰ τύπον ὅλως κλασσικόν. Ἐκτοτε ἐπεδόθη ὅλως εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἐδημοσίευσεν ἀρκετὰς πολιτικὰς πλήρεις δυνάμειος διατριβάς. Ἄλλ' ὀλίγον ἐνδιαφέρουσι τὸν φιλολογικὸν κόσμον τὰ πολιτικὰ διαβήματα τοῦ συγχρόνου τότε τῷ πολλῷ Κρόμβελ Μίλτωνος. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κρόμβελ, ἀποσυρθεὶς τοῦ κοινωνικοῦ θορύβου

ἔζησε μονάζων ὁ ποιητῆς, τὸ πρῶτον δὲ τῆς ἀπομονώσεως αὐτοῦ ἔργον ὑπῆρξεν ὁ «Ἀπολεσθεὶς Παράδεισος», τοῦ ὁποίου τὸν μῦθον εἶχεν ἐμπνευσθῇ ταξιδεύων ἀνά τὴν Ἰταλίαν: Ὁ «Ἀπολεσθεὶς Παράδεισος», ὃν ἐποίησε τυφλὸς ἐγράφη καθ' ὑπαγόρευσιν ὑπὸ τῆς συζύγου καὶ τῶν δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ἅμα δὲ δημοσιευθεὶς δὲν ἔτυχε κολακευτικῆς ὑποδοχῆς, ὁ δὲ τυφλὸς ποιητῆς ἔκλεισεν—ἄν δυνάμεθα γὰρ τὸ εἰπώμεν—τὰ ὄμματά μὴ μαντεύων ἴσως τὴν ποιητικὴν αὐτοῦ ὑστεροφημίαν. Μόλις μετὰ εἴκοσιν ἔτη ὁ Ἀδισσὼν ἐν τῷ «Spectateur» διετράνωσε τὸ πρῶτον τὴν μεγαλοφυΐαν τοῦ ποιητοῦ. Ὁ Μίλτων ἔγραψε καὶ τὸν «Ἀνακτεθέντα Παραδείσων» καὶ ἄλλα ἔργα μετριώτερα, τὰ ὁποῖα ἐκάλυψεν ἡ λήθη, ἐν ᾧ ὁ «Ἀπολεσθεὶς Παράδεισος» ἀποτελεῖ ἐν τῶν ποιητικῶν καυχημάτων τῆς Ἀγγλίας, θεωρηθεὶς παρ' ὅλων τῶν μεγάλων κριτικῶν ὡς ἐν τῶν ἐξοχωτέρων προϊόντων τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας.

